

بررسی گذر سنومانین – کنیاسین بر پایه مطالعات سنگ‌چینه‌شناسی و زیست‌چینه‌شناسی در میدان نفتی بهر گانسر، خلیج فارس

کیانا کیارستمی^{۱*}، سید حمید وزیری^۱، بیژن نوری^۲، شهلا الهمدی^۳ و فاطمه وکیل باغمیشه^۴

^۱ گروه زمین‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران

^۲ شرکت نفت فلات قاره، تهران، ایران

^۳ سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۰۸/۲۴ تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۲/۲۷

چکیده

به منظور بررسی سنگ‌چینه‌شناسی و زیست‌چینه‌شناسی و همچنین تعیین مرز دقیق سازندهای سروک و ایلام در چاه نفتی ۰۱-X از میدان نفتی بهر گانسر، مقاطع نازک میکروسکوپی، گزارش‌های نهایی چاه و نمودارهای ترسیمی چاه مطالعه شد. سازند سروک در چاه مورد مطالعه با ۲۰۶ متر ستبرای روی مارنهای سیاه تا سبز تیره سازند کژدمی با مرز تدریجی قرار گرفته و بیشتر فاساس مقاطع نازک مطالعه شده، از ژرفای ۲۶۷۸ تا ۲۶۷۸ متری در نظر گرفته می‌شود که بیشتر از سنگ‌آهک‌های رسی و سنگ‌آهک‌های نازک لايه تشکیل شده است. این سازند توسط سازند گورپی با مرز تدریجی پوشیده شده و با سازند سروک هم بری از نوع ناپیوستگی فرسایشی دارد. همچنین سن سازند ایلام کنیاسین تا کامپانین پیشین در نظر گرفته شده که در محدوده مورد مطالعه از رخساره پلازیک تشکیل یافته است. در چاه مورد مطالعه ۲۲ گونه متعلق به ۲۳ جنس و ۱۱ گونه از ۱۷ جنس متعلق به سازند سروک هستند. با توجه به فسیلهای شناسایی شده در سازند سروک سه زیست‌زون شامل # 25; ۱-Nezzazata - Alveolinids Assemblage Zone # 26-2-Rudist debris # 24; 3-"Oligostegina" facies # 26-2 مشخص شد که با زیست‌زون‌های معرفی شده توسط Wynd (1965) همخوانی دارد. بر اساس زیست‌زون‌های معرفی شده و اصل قرار گیری لايه‌ها، سن سازند سروک سنومانین است که از رخساره‌های پلازیک و نریک تشکیل شده است.

کلیدواژه‌ها: سنومانین، کنیاسین، سازندهای سروک و ایلام، بهر گانسر، خلیج فارس.

E-mail: Cactaceae87@gmail.com

*نویسنده مسئول: کیانا کیارستمی

۱- مقدمه

گسل و بالاًمدگی این ناحیه در دوران کرتاسه (P.P.Z., Co., 2005) باشد. البته وجود عمل فرسایش نیز می‌تواند در تغییر ستبرای سازند یادشده مؤثر باشد. سازند سروک بر اساس ویژگی‌های سنگ‌شناختی در چاه مورد مطالعه قابل تقسیم و توصیف به ۲ بخش زیر است (شکل ۱):

بخش ۱: این بخش ژرفای ۲۶۷۷ تا ۲۸۹۱ متری را شامل می‌شود که شامل تناوبی از دلومیت قهقهه‌ای روشن و شیل‌های نازک لايه و سنگ‌آهک دولومیتی خاکستری روشن است.

بخش ۲: این بخش ژرفای ۲۶۸۵ تا ۲۷۷۲ متری را تشکیل داده و شامل تناوبی از دولومیت سفید، سنگ‌آهک و دولومیت آهکی قهقهه‌ای روشن است. سازند سروک به صورت تدریجی بر روی توالی‌های سازند کژدمی به سن آلین میانی-پسین قرار گرفته است. سنگ‌شناختی ابتدایی سازند کژدمی در چاه مورد مطالعه شامل تناوبی از مارنهای سیاه تا سبز تیره است. سن سازند سروک با توجه به میکروفیل‌های شناسایی شده در چاه مورد مطالعه که در بخش چینه‌نگاری زیستی سازند یادشده شرح داده شده است، سنومانین است که توسط سازند ایلام با مرز ناپیوسته از نوع فرسایشی پوشیده می‌شود و آشکوب تورونین را نبود داریم (TEC.Co., 2000).

۲- توصیف چینه‌نگاری سنگی سازند ایلام در چاه مورد مطالعه

توالی‌های سازند ایلام در چاه مورد مطالعه با توجه به مقاطع نازک میکروسکوپی بررسی شده از ژرفای ۲۶۷۷ تا ۲۶۷۸ متری در نظر گرفته شده است که از نظر سنگ‌شناختی شامل سنگ‌آهک‌های رسی ریزدانه بهرنگ خاکستری روشن تا خاکستری تیره همراه با لايه‌های نازک شیلی در بین لايه‌های آهکی نازک است (شکل ۲). سازند بالایی ایلام را در چاه مورد مطالعه سازند گورپی با مرز

با وجود پژوهش‌های بسیار توسط شرکت‌های نفتی، مرز مشخصی برای سازندهای ایلام و سروک مشخص نشده است و همچنین وجود یا عدم وجود سازند ایلام در میدان نفتی مورد مطالعه، محرز شده است. به باور مطیعی (۱۳۷۴)، یکی از دلایل وجود یا عدم وجود برخی توالی‌ها در ناحیه فرو افتادگی دزفول، پستی و بلندی‌های ناحیه یاد شده است. بر اساس مطالعات Wynd (1965)، در ناحیه خوزستان سازند سروک به چهار زیست‌زون و سازند ایلام به سه زیست‌زون تقسیم شده است. بررسی حاضر در چاه مورد مطالعه واقع در شمال‌بالاختر خلیج فارس و جنوب‌خارو بخش هندیجان به منظور پاسخ به ابهامات موجود انجام گرفته است (شکل ۱).

۳- روش مطالعه

با مطالعه گزارش‌های پایانی و نمودارهای رسمی چاه (Graphic well log)، مقاطع نازک میکروسکوپی و همچنین استفاده از اطلس‌های پژوهشگران مختلفی مانند Boli (1945; 1959; 1966), Postuma (1971), Caron (1983; 1989)؛ ۱۳۷۱؛ ۱۳۷۵)، شناسایی، عکسبرداری و تهیه اطلس از میکروفیل‌ها، رسم و انتشار پراکندگی آنها در ستون چینه‌شناسی، نمایش زیست‌زون‌های شناسایی شده تهیه نمودار میزان فراوانی فسیلهای موجود و همچنین مطالعه سنگ‌چینه‌شناسی توالی رسوبی در میدان مورد مطالعه امکان‌پذیر شد.

۴- توصیف چینه‌نگاری سنگی سازند سروک در چاه مورد مطالعه

سازند سروک با ۲۰۶ متر ستبرای در چاه یاد شده از ژرفای ۲۸۹۱ تا ۲۶۸۵ متری، بیشترین ستبرای در بین چاه‌های حفر شده در میدان نفتی بهر گانسر دارد. ستبرای این سازند در چاه‌های میدان بهر گانسر به شدت تغییر می‌یابد که می‌تواند بهدلیل وجود www.SID.ir

سنگواره‌های یادشده با جلک‌ها همراه هستند. بر مبنای ارزش چینه‌شناسی، میکروفیل‌های این زیست‌زون معرف سن سنومانین هستند (شکل ۳).

۶- توصیف چینه‌نگاری زیستی سازند ایلام در چاه مورد مطالعه

به علت محدودیت مقاطع مطالعه شده از سازند ایلام، در چاه X-01 برای سازند یادشده زیست‌زون تعریف نشده است اما پراکنده‌گی فیل‌های شناسایی شده در این سازند به شرح زیر در شکل ۴ آمده است:

Whiteinella inornata BOLLI, 1985; *Rosita fornicata* PLUMMER, 1931; *Marginotruncana renzi* GANDOLFI, 1942; *Heterohelix reussi* CUSHMAN, 1938; *Globotruncana elevata* BROTZEN, 1943; *Dicarinella concavata* BROTZEN, 1934; *Marginotruncana sinuosa* PORTHAULT, 1970; *Globotruncana stuartiformis* DALBIZ, 1955; *Dicarinella primitiva* DALBIZ, 1955; *Dicarinella canaliculata* REUSS, 1845; *Dicarinella asymetrica* SIGAL, 1952.

با توجه به مطالعات (1983) Caron سن سازند ایلام کنیاسین تا کامپانین پیشین است. در بررسی میکروفیل‌های نهشته‌های سازند‌های ایلام و سروک تعداد ۲۲ گونه متعلق به ۲۳ جنس شناسایی شده است که نمودار فراوانی آنها در شکل ۵ نشان داده شده است.

۷- نتیجه‌گیری

- با بررسی انجام شده در میدان نفتی بهرگانسر خلیج فارس در چاه X-01 گذر تورونین- کنیاسین که تا پیش از این پژوهش، متعلق به سازند‌های سروک و ایلام- گورپی معروف شده بود، در اصل متعلق به سازند‌های سروک و ایلام است.

- با مطالعه زیست‌چینه‌شناسی سازند سروک در چاه مورد مطالعه سه زیست‌زون که با زیست‌زون‌های معروف شده توسط (1965) Wynd در حوضه زاگرس همخوانی دارد، به قرار زیر شناسایی شدند:

1-Nezzazata- Alveolinidis Assemblage Zone#25;

2-Rudist debris # 24

3."Oligostegina" facies # 26

- بر همین مبنای توان بر این باور بود که سن سازند سروک در میدان نفتی مورد مطالعه سنومانین است.

- بررسی زیست‌چینه‌شناسی سازند ایلام در چاه مورد مطالعه با توجه به شناسایی میکروفیل‌های پلانکتونیک این سازند بویژه مشاهده پلانکتون‌های *Dicarinella asymetrica* SIGAL, 1952; *Dicarinella primitiva* DALBIZ, 1955; *Dicarinella concavata* BROTZEN, 1934; *Globotruncana elevata* BROTZEN, 1943 می‌تواند شاهدی بر وجود سازند ایلام به سن کنیاسین تا کامپانین پیشین در این چاه باشد. - با انجام مطالعات و بررسی‌های سنگ‌چینه‌شناسی سازند ایلام و سروک، از دلایل وجود ناپیوستگی میان این دو سازند می‌توان به تغییر رخساره سنگی در محل ناپیوستگی از سازند سروک عمده‌تاً دولومیت، به سازند ایلام با ترکیب سنگی عمده‌تاً سنگ‌آهک رسی و همچنین تغییر ناگهانی زمان در محل ناپیوستگی که نشانگر نبود چینه‌ای رسوبات تورونین است، اشاره کرد.

- مشاهده نشدن فیل‌های بتونیک در سازند ایلام که بیانگر محیطی ژرف برای این سازند است و مشاهده به نسبت کمتر فیل‌های پلانکتونیک نسبت به بتونیک، خود دلیلی بر محیطی کم ژرف تا ژرف برای سازند سروک به شمار می‌رود.

تدریجی تشکیل می‌دهد که در محدوده مورد مطالعه شامل رخساره‌های رسوی سنگ‌آهک دولومیتی مارنی و میان‌لایه‌های مارن بهرنگ‌های خاکستری روشن تا خاکستری تیره است (TEC Co., 2000). با مشاهده میکروفیل‌های پلانکتونیک شناسایی شده، که در بخش چینه‌نگاری زیستی سازند یادشده شرح داده شده است، می‌توان براین باور بود که سازند ایلام در چاه مورد مطالعه به سن کنیاسین تا کامپانین پیشین است.

۵- توصیف چینه‌نگاری زیستی سازند سروک در چاه مورد مطالعه

با توجه به مطالعات زیست‌چینه‌شناسی سازند سروک، در چاه مورد مطالعه سه زیست‌زون برای سازند یادشده به شرح زیر شناسایی شده است.

1-Nezzazata – Alveolinids Assemblage Zone # 25

زیست‌زون معروف شده توسط (1965) Wynd، با زیست‌زون‌های سازند سروک در چاه مورد مطالعه همخوانی دارد. ستبرای این زیست‌زون در سازند سروک ۸۵ متر است و در ژرفای ۲۶۸۷-۲۷۷۲ متری قرار دارد. همچنین در این ناحیه فیل‌های شده با زیست‌زون شماره ۱ در چاه مورد مطالعه می‌توان به انواع زیر اشاره داشت: *Valvulammina* sp., *Dicyclina shlumbergeri* MUNIER- CHALMAS, 1887, *Cuneolina pavonia* D'ORBIGNY, 1846, *Dicyclina* sp., *Dictyoconus* sp., *Nezzazata conica* SMOUT, 1956, *Cuneolina* sp., *Textularids*, *Miliolids* این زیست‌زون معرف سن سنومانین است.

2-Rudist debris Zone # 24

این زیست‌زون توسط (1965) Wynd تعریف شده و (1978) Bolz، بر این باور است که از نظر زمانی این واحد زیست‌چینه‌شناسی بسیار ناچیز است، زیرا حضور خردده‌های رودیستی از زمان آپتین تا ماستریشین و حتی کهنه تر از آپتین نیز گزارش شده است (مطیعی، ۱۳۷۴). زیست‌زون شماره ۲ سازند سروک در چاه X-01 با ستبرای ۴۸ متر در ژرفای ۲۷۷۲-۲۸۲۰ متری قرار دارد. از روزن‌بران همراه شناسایی شده در چاه مورد مطالعه، می‌توان به میکروفیل‌های زیر اشاره داشت:

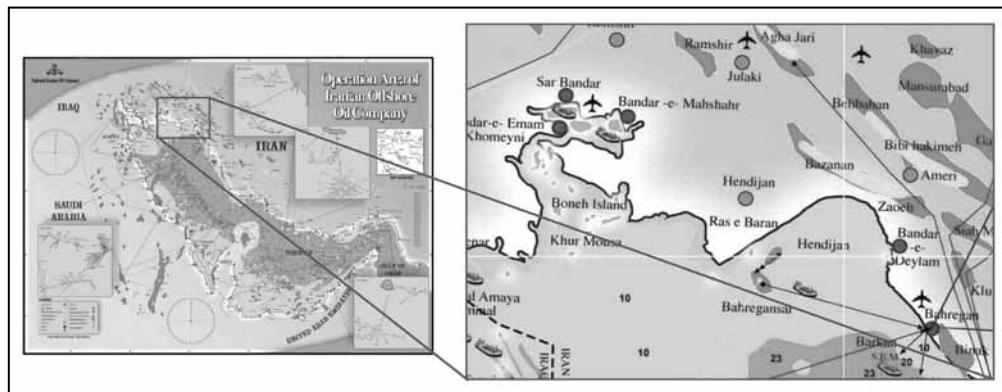
Valvulammina sp., *Dicyclina shlumbergeri* MUNIER- CHALMAS, 1887, *Dicyclina* sp., *Dictyoconus* sp., *Cuneolina pavonia* D'ORBIGNY, 1846, *Cuneolina* sp., *Nezzazata* sp. *Nummoloculina* sp., *Hedbergella* sp., *Chrysalidina* sp., *Textularids*, *Miliolids*.

3."Oligostegina" facies# 26

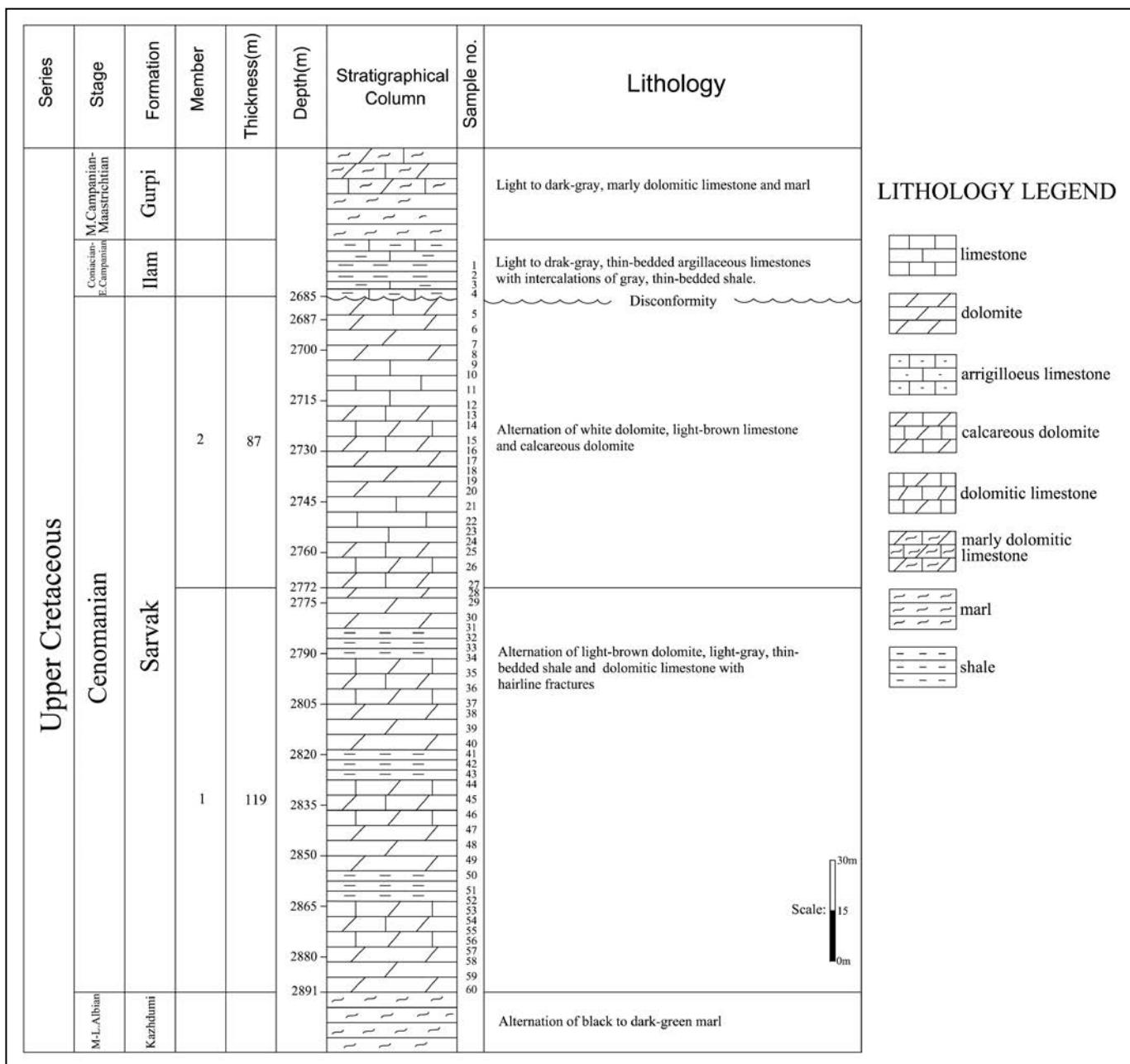
این زیست‌زون معروف شده توسط (1965) Wynd، در حوضه زاگرس به تمامی رخساره‌های میکریتیک دارای Oligosteginids در سازند کزدمی یا گروه بنگستان اشاره می‌شود که در سطوح بالایی سازند کزدمی و زیرین سازند سروک دیده می‌شوند (مطیعی، ۱۳۷۴).

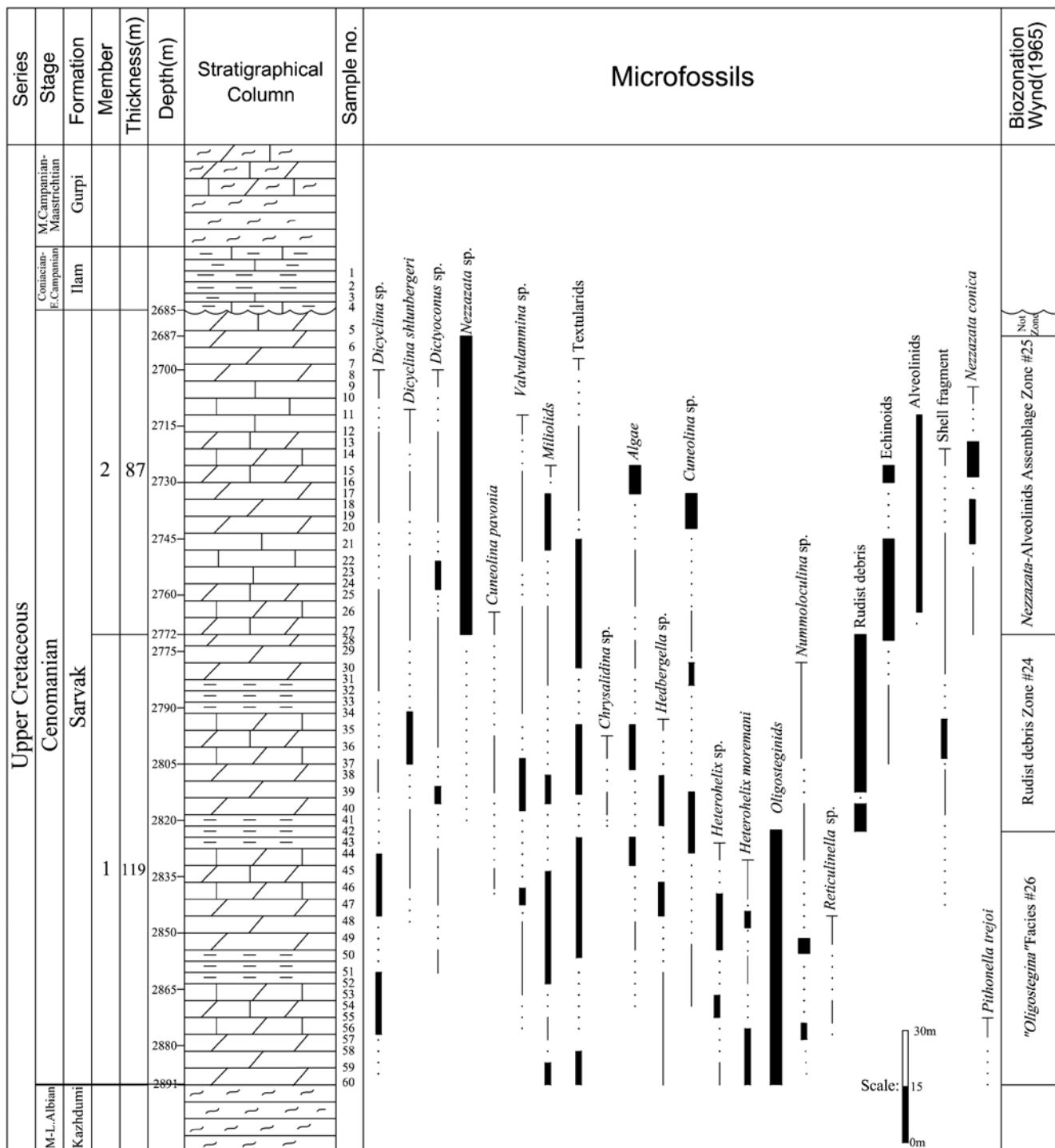
زیست‌زون شماره ۳ با زیست‌زون‌های تعیین شده در سازند سروک در چاه مورد مطالعه همخوانی دارد. ستبرای این زیست‌زون ۷۱ متر از ژرفای ۲۸۹۱-۲۸۲۰ متری را شامل می‌شود که با معرفی روزن‌بران زیر شناسایی می‌شود:

Valvulammina sp. *Dicyclina shlumbergeri* MUNIER-CHALMAS, 1887, *Dicyclina* sp., *Dictyoconus* sp., *Cuneolina* sp. *Cuneolina pavonia* D'ORBIGNY, 1846, *Nummoloculina* sp., *Hedbergella* sp., *Pithonella trejoi* BONET, 1965, *Reticulinella* sp., *Heterohelix moremani* CUSHMAN, 1938, *Heterohelix* sp., *Textularids*, *Miliolids*

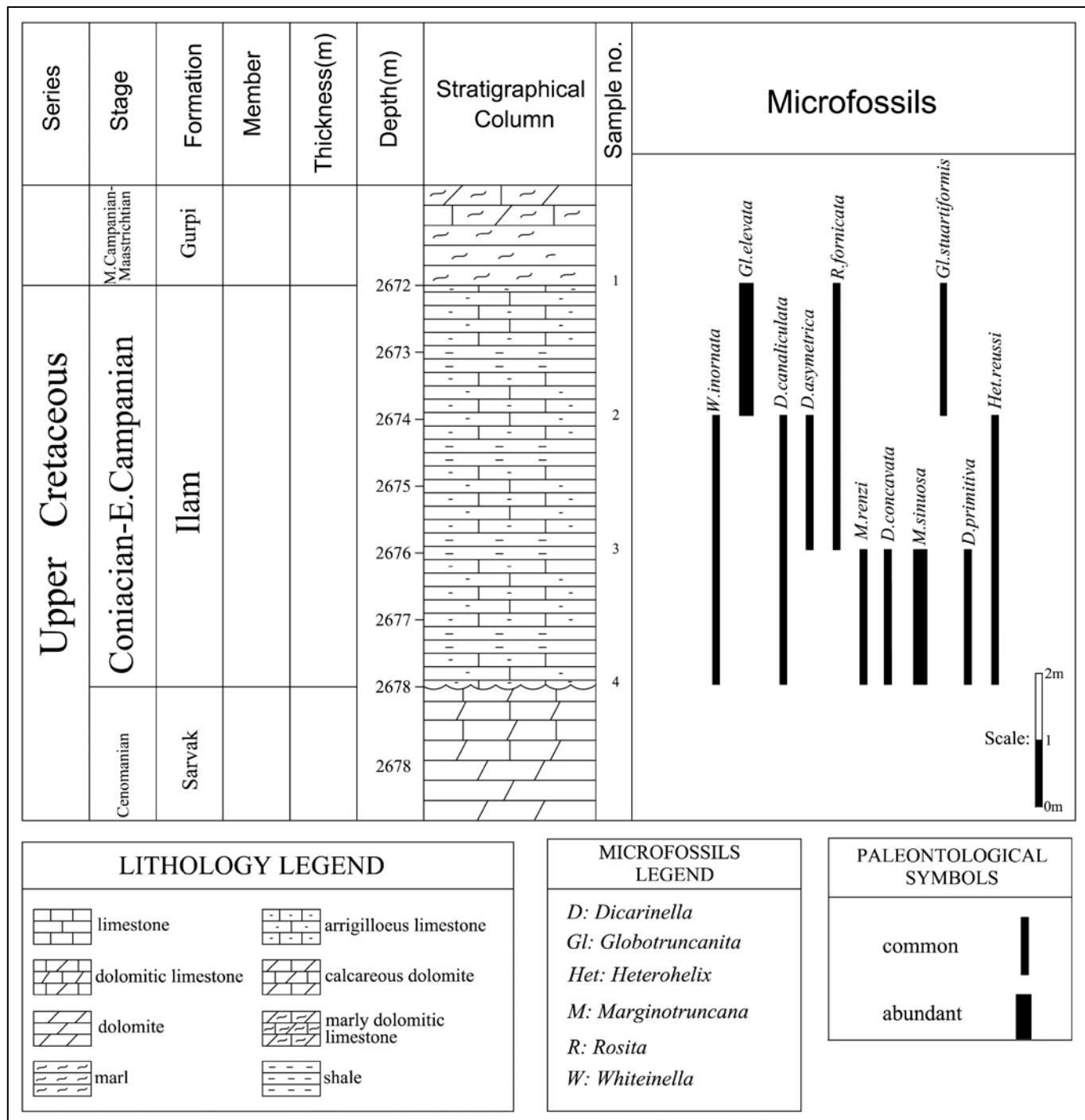

شکل ۱- نقشه موقعیت مکانی میدان بهرگانسر در خلیج فارس (شرکت نفت فلات قاره ایران، ۱۳۸۵)

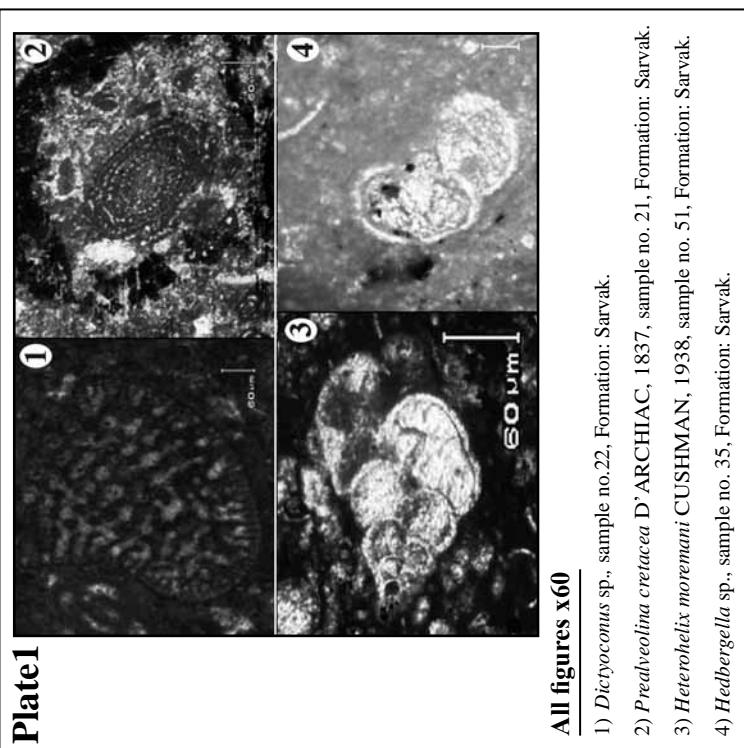

شکل ۳- پرائندگی میکروفسیل های شناسایی شده سازند سروک، در چاه مورد مطالعه.

شکل ۴- پراکندگی میکروفسیل های شناسایی شده سازند ایلام در چاه مورد مطالعه.

Plate 1

شکل ۵- فراوانی فسیل‌های شناسایی شده سازندگان ایلام و سروک، در چه مورد مطالعه.

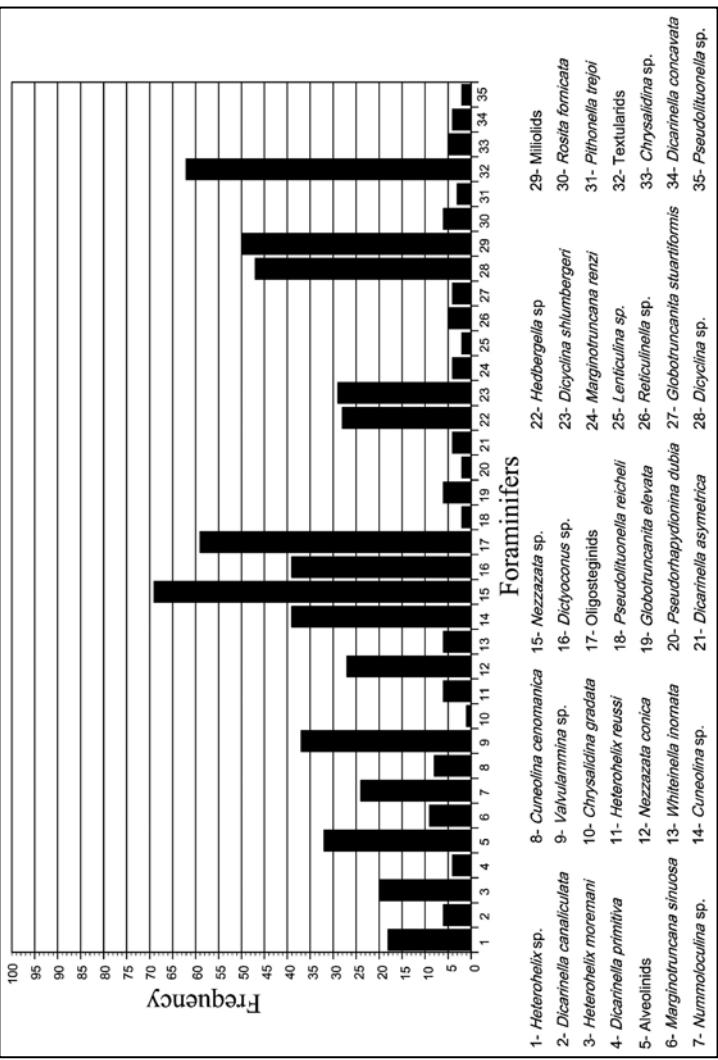

Plate 2

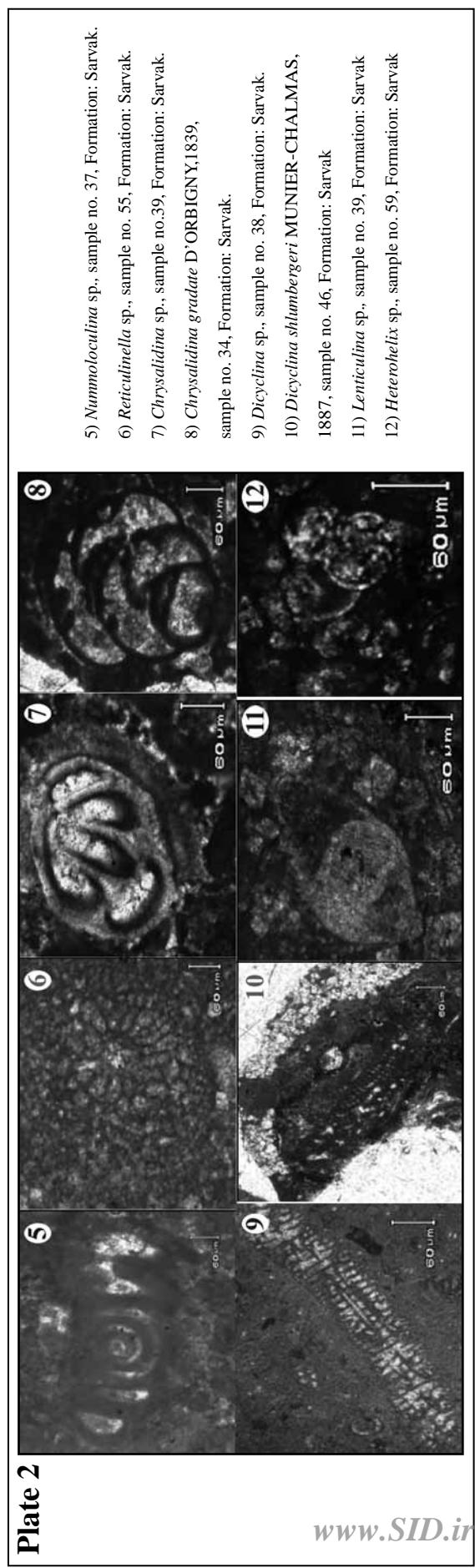
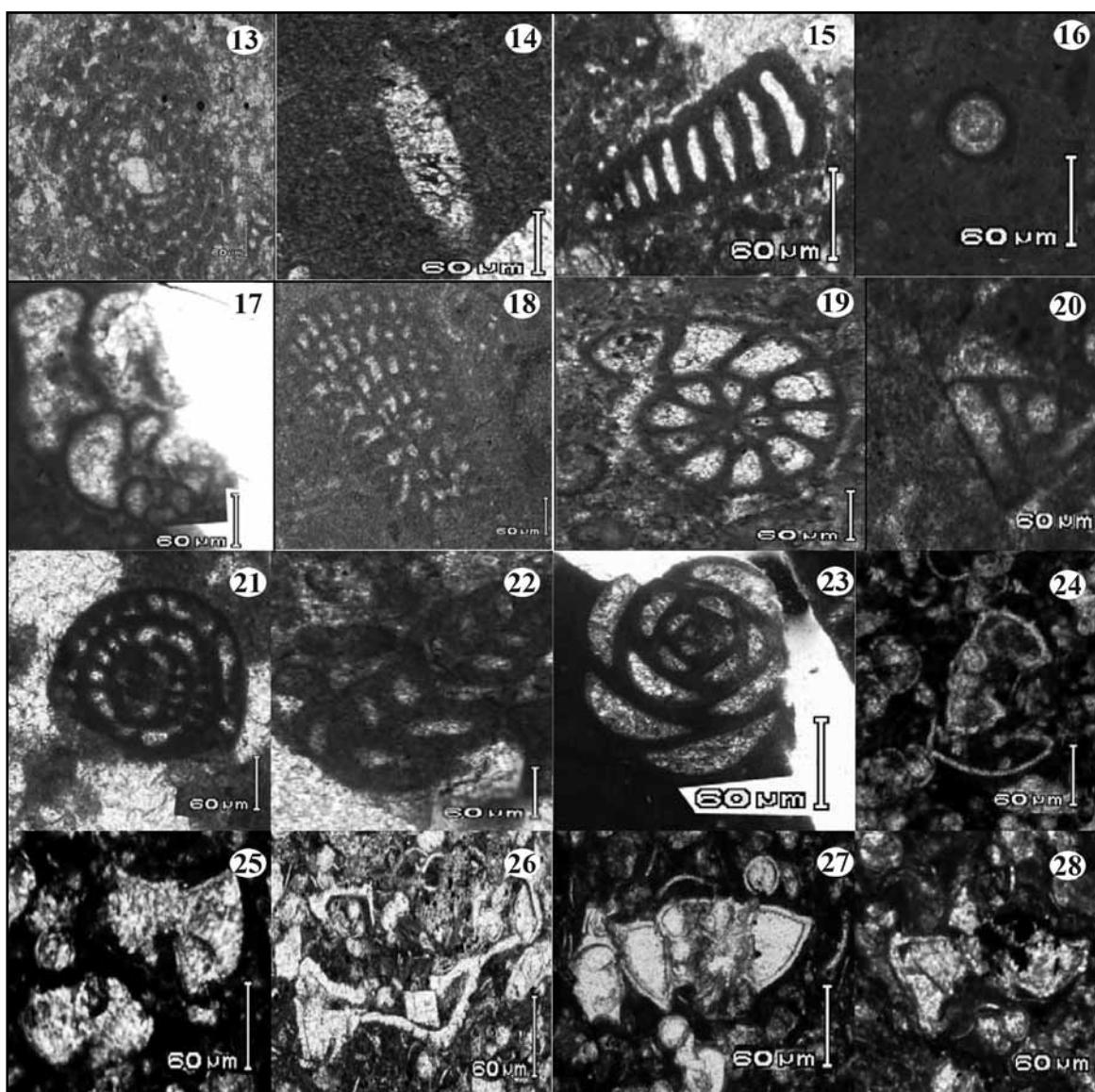
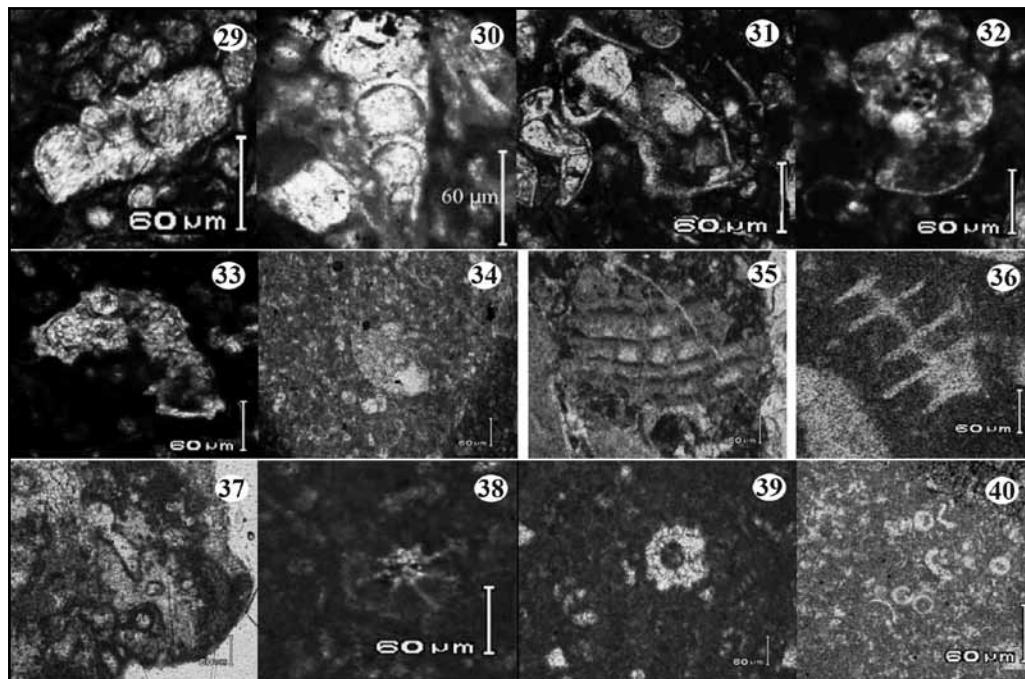

Plate 3

- 13) *Praealveolina tenuis* REICHEL, 1933, sample no.14, Formation: Sarvak
- 14) *Pithonella trejoi* BONET, 1965, sample no. 56, Formation: Sarvak
- 15) *Pseudolitunella reicheli* MARIE, 1955, sample no. 10, Formation: Sarvak
- 16) *Pseudorhapydionina dubia* DECASTRO, 1965, sample no. 15, Formation: Sarvak
- 17) *Valvulammina* sp., sample no. 15, Formation: Sarvak
- 18) *Cuneolina pavonia* D'ORBIGNY, 1846, sample no. 45, Formation: Sarvak
- 19) *Nezzazata* sp., sample no. 25, Formation: Sarvak
- 20) *Nezzazata conica* SMOOT, 1956, sample no. 2, Formation: Sarvak
- 21) *Ovalveolina ovum* D'ORBIGNY, 1850, sample no. 18, Formation: Sarvak
- 22) Textulariidae, sample no. 30, Formation: Sarvak
- 23) Miliolidae, sample no. 16, Formation: Sarvak
- 24) *Globotruncanita elevata* BROTZEN, 1943, sample no. 1, Formation: Ilam
- 25) *Dicarinella concavata* BROTZEN, 1934, sample no. 3, Formation: Ilam
- 26) *Dicavinella asymmetrica* SIGAL, 1952, sample no. 42, Formation: Ilam
- 27) *Dicarinella primitiva* DALBIZ, 1955, sample no. 3, Formation: Ilam
- 28) *Marginotruncana sinuosa* PORTHAULT, 1970, sample no. 2, Formation: Ilam

Plate 4

- 29) *Dicarinella canaliculata* REUSS, 1845, sample no.4, Formation: Ilam
 30) *Heterohelix reussi* GANDOLFI, 1942, sample no. 3, Formation: Ilam
 31) *Globotruncanita stuartiformis* DALBIZ, 1955, sample no. 2, Formation: Ilam
 32) *Whiteinella inornata* BOLLI, 1985, sample no. 4, Formation: Ilam
 33) *Rosita fornicata* PLUMMER, 1931, sample no. 1, Formation: Ilam
 34) *Marginotruncana renzi* GANDOLFI, 1942, Sample no. 4, Formation: Ilam
 35) Rudist fragment, sample no. 46, Formation: Sarvak
 36) *Cylindroporella* sp., sample no. 23, Formation: Sarvak
 37) *Lithocodium* sp., sample no. 37, Formation: Sarvak
 38) *Cylindroporella* sp., sample no. 24, Formation: Sarvak
 39) *Salpingoporella* sp., sample no. 17, Formation: Sarvak
 40) Calcisphaerulids, sample no. 44, Formation: Sarvak

کتابنگاری

کلاتری، ا.، ۱۳۷۱- سنگ چینه‌ای و رخساره‌های میکروسکوپی زاگرس، انتشارات شرکت ملی نفت ایران
 کلاتری، ا.، ۱۳۷۵- رخساره‌های میکروسکوپی سنگ‌های کربناته ایران، نشریه شماره ۱۱، شرکت ملی نفت ایران، ۴۴۰ ص
 مطیعی، م.، ۱۳۷۴- زمین‌شناسی ایران، زمین‌شناسی نفت زاگرس ۱ و ۲، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۱۰۰۹ ص

References

- Boli, H. M., 1945- Zur stratigraphic der Oberen kreide in den hoheren Helvetisehen Dechen. Eclog. Helv., 37, pp. 217-328.
 Boli, H. M., 1966 - Zonation of Cretaceous to Pliocene marine sediments based on planktonic foraminifera Bole thin Informative Asociacion Venezolana De Geologia Mineraiy peteroleo, No.9, pp.3-32
 Boli,H. M., 1959- Planktonic forminofera from the Cretaceous of Trinidad., W.I., Bull., Amer.paleonto.Vol.39
 Bolz, H., 1978- The paleogeographical evolution, during The Cretaceous in the operating area, O.S.C.O. (Oil Services Company Of Iran).
 Caron, M.,1983 - Taxonomic et.phylogenetic dela famille des Globotruncanidae. 2nd kreide symposium, Munchen ,1982, Zitteliana Munchen, No.10, pp.667-81
 Caron ,M., 1989- Cretaceous Plankton.Foraminifera, and Boli, H.M., et at.(editors). Planktonic Stratigraphy, Vol.1, Cambridge University press.
 I.O.O.C Iranian Off Shore Oil Co., 2005 - Bahregansar Geoscience Study.
 P. P.Z. (Pars Petro Zagros Co.), 2005- Hendijan Field Study.
 Postuma, J., 1971- Manual of Planktonic foraminofera,Elsevier publishin Company A mesterdom, 420p
 T. E. (Tehran Energy) Co., 2000- Bahregansar Field Study.
 Wynd, J. G.,1965 - Biofacies of Iranian Oil Consorticsm agreement area, I.O.O.C. rep., No.1082